

[Hilmar Baunsgaard.]

Da det radikale venstre i 1964 medvirkede til gennemførelse af loven om en gradvis indførelse af fuld folkepension, suppleret med pensionstillæg til de vanskeligst stillede folkepensionister, var vi naturligvis fuldt ud klar over, at det ville medføre betydelige merudgifter, efterhånden som loven kom til at virke fuldt ud. Med det foreliggende lovforslag præsenteres nu noget af regningen for os.

Fra radikal side vil vi som hidtil følge det princip, at er vi gået ind for udgiftkrævende love, føler vi os også forpligtet til at finde tilsvarende finansiel dækning; der er jo heller intet i den nuværende økonomiske situation, der på nogen måde kunne friste til eller tale for letsindigheder. Vi kan derfor give tilsagn om en velvillig behandling af lovforslaget, idet vi lægger vægt på de lemper i opkrævningen af bidrag hos personer med små indkomster, som lovforslaget også indebærer.

Med henblik på eventuelle senere overvejelser om yderligere forhøjelse af pensionsbidraget vil det nok allerede nu være rigtigt at pege på, at man måske er kommet til det punkt, hvor yderligere forhøjelser af bidraget næppe bør foretages, ud fra den tanke at sociale trykhedsordninger principielt bør finansieres over de almindelige skatter.

Vi er altså for så vidt enige i det synspunkt, som det ærede medlem hr. Chr. Madsen fremførte, men jeg vil advare — og måske ikke mindst advare socialistisk folkepartis gruppe — imod, at man trækker flere vekslers på det første års udgiftsside. Ét er, hvad vi kan have af overvejelser med henblik på principperne for en fremtidig skatte-reform; noget andet er, hvordan vi rent faktisk i den aktuelle situation skaffer dækning for udgifterne i det finansår, hvis endelige indtægter skal være afgjort i løbet af de nærmest kommende uger. Jeg tror ikke, det ville være klogt at, lad mig sige belaste dette budget med alt for mange konsekvenser af principper, som man alligevel ved kun kan få indflydelse i en lidt fjernere fremtid. Det er på denne baggrund, vi kan give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Inger-Lise Bech Hansen: Liberalt centrum ser med velvilje på dette lovforslag.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil gerne takke ordførerne for tilslutning til lovforslaget.

Jeg har en enkelt bemærkning til fru Clara Munck. Den stigning i provenuet af bidraget, som jeg har talt om, på 120 mill. kr. for de første $\frac{3}{4}$ år og på ca. 150 mill. kr. for hele finansåret 1968-69, er kalkuleret på det grundlag, at de, der svarer statskat af en skala-indkomst, der ligger over de nul-punkter, vi har her, skal være med til at betale, og det vil sige, at tjenestemændene fortsat kommer til at betale bidraget. Jeg kan desværre ikke give oplysninger om, hvor langt man er kommet i økonomiministeriet.

Med hensyn til det spørgsmål, hr. Chr. Madsen rejste: om man kunne tænke sig en anden finansieringsform, vil jeg henvise til, at vi i 1964 dækkede invalidepensionen delvis igennem dette bidrag, men senere sløjfede det og overførte beløbet til dækning på finansloven. Vi er altså gået den vej før. I øjeblikket er situationen den, at hvis vi gennemfører dette forslag, vil 37 pct. af statens udgifter til folkepension blive dækket igennem bidraget, medens de 63 pct. i forvejen dækkes over statens øvrige indtægter, dels fra den direkte statskat, dels fra provenuet af afgifter osv. Det er altså et balancespørgsmål.

Man kan så spørge, om vi skulle tage også de sidste 37 pct. over de øvrige dækningslove. Deroverfor vil jeg gerne henvise til, hvad hr. Hilmar Baunsgaard sagde: at vi står over for den forudsætning, at mit forslag er en del af dækningsloven for finansåret 1967-68. Det spørgsmål, hr. Chr. Madsen rejste, er derimod et spørgsmål, som kræver vidtgående principielle overvejelser, der må indgå i en anden omgang — om jeg så må sige. Vi må vurdere, om vi vil lægge det sidste af bidraget over på staten, og det må, hvis vi gør det, ses i sammenhæng med, hvordan den kommende statsskatteskala da vil komme til at se ud. Vi må også, hvis man lægger det over på staten, overveje, hvor meget der da skal falde på den direkte skat og hvor meget på den indirekte skat. Man må også tage i betragtning, at i tilfælde af, at man overfører det hele på statsskatterne, vil man ændre belastningen af befolkningen ganske væsentligt, således at mange flere nedefter bliver fri og flere opefter bliver belastet yderligere.